

Lawa

Zuzanna Las (Azula)

artystka pochodząca z otuliny Kampinosu, dorastała między puszczą a jeziorami. Studentka Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie i współtwórczyni projektów Punkt Informacji Klimatycznej „Wodniczka”, Chwasty Absurdu, Chimera Kolektyw, Kolmpro! Wwa.

żyjemy na kuli lawy, pulsującej pomiędzy jądrem ziemi a skorupką. to niewiarygodne, jak złożone formy życia powstały na jej powierzchni. słyszę żywną bogini Pele, która niszczy, by z czasem karmić życie. ci, którzy ją rozpoznają, składają podziękowania za wybuchy niszczące domy. wszak gdyby nie ona, tego ładu nie byłoby wcale.

jeszcze bardziej niewiarygodne, ile wkładamy na jej barki, odruchowo eksploatując zasoby. w patriarchalnej kulturze, którą rządzi pogoń za „więcej”; która to, co uznawane przez nią za kobiece, określa jako słabe; jednocześnie polegając na niej w nieskończeniu wielu aspektach, zestawiając kielich, symboli kobiecości z groteskowo spiętrzonymi oponami kojarzonymi z „męską” motoryzacją, ukazując paradoks kultury eksploatacji. nasza konsumpcja sprawia wrażenie, jakbyśmy postrzegali zasoby (ziemskie, ale i kobiece) jako nieograniczone. a przecież rzeczywistość planety ma swoje limity. podniesienie się temperatury o kilka stopni nie brzmi niebezpiecznie - dopóki nasz organizm nie ma 40°C, a kresek wciąż przybywa. chciałabym, żebyśmy potrafili nasycić się tym, co mamy, nim ziemia wysyci się naszą lekkomyślnością.

ogień przepływa, ciśnienie wzbiera. słyszałam, że gniew jest wysłannikiem miłości. co zgotuje nam następny wybuch?

Zuzanna Las

Lawa. 2025.

Opony z używanych samochodzików, kielich lego, diody led, arduino, drut, nitka, kropelka kropelki; 10x10x10cm. <https://www.youtube.com/watch?v=qgsFutX2iFs>.

Cykl świetlny powstał dzięki współpracy z Pawłem Myszkovskim. Projekt zrealizowany w ramach Pracowni Multimedialnej Kreacji Artystycznej, którą prowadzi prof. Piotr Welk (ASP Warszawa).